

РЕШЕНИЕ

№ 3963

гр. София, 16.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Калина Донкова, като разглежда дело номер **3343** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на М. О. Ч. срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на [фирма] по заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с вх. № О – 4154 от 03.12.2020 г.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на мълчаливия отказ. Счита, че исканата информация е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, тъй като е свързана с разходването на средства от държавния бюджет, а ответната страна е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ. Излага съображения за нарушение на процесуалния и материалния закон.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата. Изразява подробни доводи, че [фирма] не е сред лицата, посочени в чл. 3 ЗДОИ.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по инициатива на жалбоподателката, която е подала заявление за достъп до информация с рег. № О-4154 от 03.12.2020 г.

В заявлението се иска предоставяне на следната информация: 1. Копие на договорите с дружества, предоставяли услуги, стоки и дейности за периода от 01.10.2019 г. до 03.12.2020 г. по повод изграждане на АМ Х. от км 87+800 до км 222+000, както и от

км 222+000 до 310+940 (участъци 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9); 2. Копие на договорите с дружества, предоставяли услуги, стоки и дейности за периода от 01.10.2019 г. до 03.12.2020 г. по повод укрепване на обектите от републиканската пътна мрежа, засегнати от геодинамични процеси и явления; 3. Какви суми и на какви дати са били изплатени от [фирма] по всеки един от тези договори за посочения период;

С писмо изх. № 0-4154-1 от 17.12.2020 г. на изпълнителния директор на [фирма] е информирана жалбоподателката, че исканата информация се отнася за трети лица, кат е поискано тяхното писмено съгласие.

По така подаденото заявление за достъп до обществена информация и след писмото № 0-4154-1 от 17.12.2020 г., изпълнителният директор на [фирма] не е издал решение за предоставяне или отказ за предоставяне на информация и до настоящия момент.

По делото е приложена справка за актуално състояние на [фирма] и устав на дружеството, от които става ясно, че едноличен собственик на капитала му е държавата чрез министерство на регионалното развитие и благоустройството.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Съгласно чл. 28, ал. 1 ЗДОИ, заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най - кратък срок, но не по - късно от 14 дни след датата на регистриране. На основание чл. 31, ал. 1 ЗДОИ горепосоченият срок може да бъде удължен, но с не повече от 14 дни, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, т. е. общо 28 дни.

По заявление с рег. № О-4154 от 03.12.2020 г. срокът за произнасяне е бил до 31.12.2020 г. До посочената дата няма произнасяне, поради което е налице формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК.

Видно от приложеното известие за доставка и пощенско клеймо се установява, че жалбата срещу мълчаливия отказ е изпратена на 25.01.2021 г. чрез [фирма]. В този смисъл същата е подадена в едномесечния срок по чл. 149, ал. 2 АПК

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която административният акт е неблагоприятен, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява основателна.

Задължените да предоставят информация по закона субекти са изброени в чл. 3, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ, като в т. 1 на чл. 2 са посочени публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации;

Съгласно § 1, т. 4 от ДР на ЗДОИ „Публичноправна организация“ е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия: а) повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки; б) повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки; в) обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице. Посочените условия

са дадени алтернативно, а не кумулативно, доколкото е употребено „някое от следните условия“.

Едноличен собственик на капитала на [фирма] е държавата чрез министъра на регионалното развитие и благоустройството. Същият е представител на държавата като едноличен собственик на капитала – съгласно устава на дружеството и Решение № 665 от 07.11.2019 г. на Министерски съвет. Висшият орган на управление на дружеството е едноличният собственик на капитала – чл. 11, ал. 1, т. 1 от устава на дружеството. В чл. 12 от устава са изброени неговите правомощия, сред които са преобразува и прекратява дружеството, избират и освобождават членовете на Съвета на директорите, изменят и допълват устава, увеличават и намаляват капитала и други.

Горното дава основание, че е налице условието на Съгласно § 1, т. 4, б. „в“ от ДР на ЗДОИ, тъй като министърът на регионалното развитие и благоустройството е лице по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 4 ЗОП и осъществява управленски контрол. В този смисъл [фирма] е публичноправна организация и сред задължените субекти да предоставят информация по ЗДОИ.

В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е регламентирано, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или отказ от предоставяне на исканата информация, за което уведомяват писмено заявителя. По делото не са представени доказателства относно изпълнението на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, от което следва, че изпълнителният на [фирма] не се е произнесъл по подаденото заявление и е налице мълчалив отказ.

Оспореният мълчалив отказ за достъп до обществена информация е постановен в нарушение на материалноправните норми на ЗДОИ. След като задълженият субект е бил сезиран със заявлението по чл. 24 ЗДОИ, то същият е бил длъжен да постанови решение в срока по чл. 28, ал. 1 от закона. Разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ императивно определя изискуемото съдържание на решението за отказ, а именно задълженият субект е длъжен изрично да се произнесе по подаденото пред него заявление за достъп до обществена информация с акт, в който при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно предоставяне на достъп до търсената информация. Правилото на чл. 39 ЗДОИ регламентира, че решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се връчва на заявителя срещу подпис или се изпраща по пощата с обратна разписка.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон (предмет и цел на закона) и при изричната разпоредба на чл. 28, ал. 2, чл. 34, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл. 3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. Налице е императивна разпоредба на закона, въвеждаща задължението за писмено произнасяне по заявлението. При направено искане за достъп до информация, задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – чл. 33 вкл. от ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това

правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ. В този смисъл мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което същият само на това основание подлежи на отмяна.

Горното налага постановяване на решение, с което да бъде отменен мълчаливият отказ на задължения по закон субект да се произнесе по заявлението, подадено от жалбоподателя, а административната преписка да бъде върната за постановяване на изричен акт по чл. 28, ал. 2 ЗДОИ.

В съответствие с нормата на чл. 143, ал. 1 АПК, когато съдът отмени обжалвания акт, направените от оспорващия разноси по делото, следва да се възстановят от ответната страна. В случая оспорващата е направил разноси по делото в размер на 10 лева за внесена държавна такса, които следва да се възложат в тежест на ответното дружество.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд София – град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. О. Ч. мълчалив отказ на изпълнителния директор на [фирма] по заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с вх. № О – 4154 от 03.12.2020 г., подадено от М. О. Ч..

ВРЪЩА административната преписка на изпълнителния директор на [фирма] за произнасяне с решение по чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, като определя 14- дневен срок за изрично произнасяне, считано от получаване на решението.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на М. О. Ч., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 10 лева, представляваща направени по делото разноси за държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: